Dosar nr. 2-4281/2024
2-24032595-12-2-250322024

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

27 martie 2025 mun. Chișinău

Judecătoria Chișinău, sediul Central
Instanța de judecată compusă din:
Președintele ședinței, judecătorul Mihaela Scripliuc
Grefier Anghelina Roibu

examinând în ședință publică cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Alexandra Paladi împotriva lui Igor Paladi, intervenient accesoriu Direcția pentru Protecția Drepturilor Copilului sectorul Buiucani, municipiul Chișinău cu privire la decăderea din drepturile părintești,

a c o n s t a t a t :

La 22 martie 2024, Alexandra Paladi a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Igor Paladi, intervenient accesoriu DPDC Buiucani, mun. Chișinău cu privire la decăderea din drepturile părintești.

În motivarea cererii, a indicat că a fost căsătorită cu pârâtul Igor Paladi începând cu 05 februarie 2016 și până în anul 2020, când aceștia au divorțat, hotărârea din 10 iulie 2020 Judecătoria Chișinău, sediul Centru.

Menționează că, părțile au un copil minor *****, născut la *****.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 10 iulie 2020, a fost stabilită încasarea de la Igor Paladi a pensiei de întreținere a copilului minor ***** în mărime de 2 000 lei din toate veniturile până la atingerea majoratului.

Reiterează faptul că, până în prezent pârâtul Igor Paladi rareori achită pensia de întreținere, mama acestuia fiind persoana ce face transferul, astfel acesta manifestând o indiferență totală.

A afirmat că, minorul se află la moment împreună cu mama Alexandra Paladi și este integrat în sistemul educațional, fiind satisfăcut de viața socială, frecventează activități extrașcolare, se bazează pe suportul mamei, ceea ce nu poate confirma la adresa tatălui, care de fapt nu contribuie sub nici o formă la educarea copilului.

Susține că, analizând situația în cauză prin prisma interesului superior al copilului de a crește și de a se dezvolta corespunzător în condiții de o minimă decență, participarea în viața copilului minor comun sunt prioritare, în cazul de față este evident că, pârâtul cu bună-știință s-a dezis de dreptul său de a exista în viața copilului și intenționat nu execută obligația sa părintească fie de a-l întreține regulat, susține moral, material și financiar și

de a-și aduce aportul cuvenit, pentru a-i asigura un trai decent și un mediu favorabil de dezvoltare a copilului său.

În privința temeiului privind decăderea din drepturile părintești stabilit de prevederile art. 67 lit. a) din Codul familiei, a relatat că conform hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 6 din 17 noiembrie 2015 „Cu privire la practica judiciară de examinare a pricinilor civile privind decăderea din drepturile părintești" se menționează că, eschivarea de la exercitarea obligațiilor părintești include acțiunile sau inacțiunile sistematice ale părinților/părintelui care pun în pericol sănătatea fizică și psihică a copilului, dezvoltarea lui morală, asigurarea condițiilor de trai și materiale, primejduiesc învățătura și instruirea copilului.

La fel, a indicat că, potrivit jurisprudenței CEDO în cauzele de acest fel, examinarea elementelor care servesc cele mai bine interesele copilului este întotdeauna de o importanță fundamentală (cauza Johansen împotriva Norvegiei, hotărârea din 07 august 1996, Culegerea 1996-III, paragraful 64), că interesul copilului trebuie considerat ca fiind primordial și că un comportament nedemn poate determina ca o persoană să fie privată de drepturile sale părintești în interesul superior al copilului (cauza Gnahore împotriva Franței, nr. 40.03/98, paragraful 59, CEDO 2000-IX și Johansen citată anterior, paragrafu 78).

Accentuează că, părinții au obligația de a participa la întreținerea copilului și în lipsa unei hotărâri judecătorești, iar faptul că, pârâtul nu execută această obligație impusă și stabilită printr-un act judecătoresc, încă odată demonstrează eschivarea acestuia, cu rea-voință, de la îndeplinirea obligațiilor părintești.

Astfel, reține că, în situația în care părintele cu bună-știință s-a dezis de dreptul său de a exista în viața copilului și intenționat nu execută obligația sa părintească de a-l întreține, susține moral, material și financiar și de a-și aduce aportul cuvenit, pentru a-i asigura un trai decent și un mediu confortabil de dezvoltare copilului său, consideră că, există toate temeiurile de fapt și de drept ca Igor Paladi să fie decăzut din drepturile părintești în coraport cu copilul minor *****.

În temeiul art. 67-69 din Codul familiei, Legea privind drepturile copilului nr. 338 din 15 decembrie 1994, Convenția Internațională ONU cu privire la drepturile copilului din 20 noiembrie 1989, jurisprudența CEDO, art. 90, 94, 96, 166, 167 din Codul de procedură civilă, solicită admiterea cererii de chemare în judecată, decăderea lui Igor Paladi din drepturile părintești asupra copilului minor ***** și încasarea din contul pârâtului a cheltuielilor de judecare a cauzei și asistență juridică.

În ședință de judecată, reclamanta Alexandra Paladi a susținut cererea de chemare în judecată și a solicitat admiterea acesteia integral. Totodată, a comunicat că, până la moment Igor Paladi nu achită pensia alimentară, doar în anul 2020 când îl ruga să trimită bani fiindcă la acel moment nu activa, era nevoită să stea cu copilul acasă el fiind bolnav, pârâtul achita doar când voia el, dar nu când trebuia, ulterior la 05 februarie 2025 a transferat suma de 36 000 lei, bani ce nu s-au transferat din 2020-2021. A mai adăugat că, graficul de întrevederi a fost creat la inițiativa lui Igor Paladi încă din anul 2018, dar, și până a fi stabilit graficul pârâtul putea veni să ia copilul și să petreacă timpul împreună, însă, după crearea acestui grafic, care a fost creat tot la inițiativa lui Igor Paladi, ultimul a

venit să-și viziteze copilul de câteva ori la început, dar nu petrecea timpul împreună cu copilul mai mult de jumătate de oră. A notat că, nu s-a adresat la executorul judecătoresc pentru a pune în executare hotărârea privind încasarea pensiei de întreținere din motiv că, după mai multe rugăminți de a veni și de a-și vedea copilul, la fel și când copilul era bolnav era nevoie să-l roage să-i dea careva bani pentru copil, astfel unica sa rugăminte de atunci a fost să-i lase în pace pentru a crește copilul în liniște și i-a comunicat că, nu are nevoie de banii lui, însă, după desfacerea căsătoriei, Igor Paladi nu a achitat sistematic pensia alimentară, ultimul o achita după cum își dorea.

În ședință de judecată, reprezentantul reclamantei, avocatul Dorin Cojocaru, a susținut motivele de fapt și de drept invocate în cererea de chemare în judecată și a solicitat admiterea integrală a acțiunii.

În ședință de judecată, reprezentantul pârâtului Igor Paladi, avocatul Oxana Ivanov, a pledat pentru respingerea cererii de chemare în judecată. Astfel, a invocat că, acele 18 adresări către organele de poliție din partea pârâtului Igor Paladi, care au avut loc în anul 2020 s-au soldat cu preîntâmpinări, ulterior reclamanta și-a luat responsabilitatea de a conveni cu Igor Paladi și de a-i permite să-și vadă copilul. A mai comunicat că, anterior sumei de 36 000 lei, Igor Paladi achita pensia alimentară, dar nu de fiecare dată era prin transfer, de multe ori, cum a menționat și reclamanta, banii au fost transmiși copilului prin intermediul mamei sau a fratelui dânsului. Susține că, reclamanta singură a solicit să nu i se mai achite pensia alimentară pentru întreținerea copilului minor, or aceasta a comunicat că, copilul are deja un tată acasă, deși nu e biologic, dânsul îl întreține și are grijă de ambii.

În ședința de judecată, pârâtul Igor Paladi nu s-a prezentat, însă fiind reprezentat de avocat, instanța de judecată a dispus examinarea cauzei în lipsa acestuia.

În ședință de judecată, intervenientul accesoriu DPDC Buiucani, mun. Chișinău, fiind citată legal, nu s-a prezentat, însă, a depus cerere prin care a solicitat examinarea cauzei în lipsa sa. Totodată, prin avizul depus la 11 septembrie 2024, a comunicat că, la domiciliul Alexandrei Paladi sunt create condiții bune de trai pentru creșterea și dezvoltarea copilului *****. Referitor la chestiunea cu privire la decăderea din drepturile părintești a pârâtului Igor Paladi s-a menționat că, aceasta urmează a fi lăsată la discreția instanței după aprecierea tuturor probelor (f.d. 23-25, 26, 54).

Audiind participanții la proces, examinând probele administrate întru dovedirea celor invocate și raportându-le per ansamblu la prevederile legale ce guvernează litigiul, instanța de judecată consideră că, cererea de chemare în judecată este neîntemeiată și urmează a fi respinsă din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 5 alin. (1) din Codul de procedură civilă, orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanță judecătorească, în modul stabilit de lege, pentru a-și apăra drepturile încălcate sau contestate, libertățile și interesele legitime.

În condițiile art. 117 alin. (1) din Codul de procedură civilă, probe în cauze civile sunt elementele de fapt, dobândite în modul prevăzut de lege, care servesc la constatarea circumstanțelor ce justifică pretențiile și obiecțiile părților, precum și altor circumstanțe importante pentru justa soluționare a cauzei.

În conformitate cu art. 118 alin. (3) din Codul de procedură civilă, circumstanțele care au importanță pentru soluționarea justă a cauzei sunt determinate definitiv de instanța judecătorească pornind de la pretențiile și obiecțiile părților și ale altor participanți la proces, precum și de la normele de drept material și procedural ce urmează a fi aplicate.

Conform art. 121 din Codul de procedură civilă, instanța judecătorească reține spre examinare și cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existența sau inexistența de circumstanțe, importante pentru soluționarea justă a cazului.

Potrivit prevederilor art. 130 alin. (1)-(3) din Codul de procedură civilă, instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare și nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul și interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege. Nici un fel de probe nu au pentru instanța judecătorească o forță probantă prestabilită fără aprecierea lor. Fiecare probă se apreciază de instanță privitor la pertinența, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă și suficiența pentru soluționarea cauzei.

În conformitate cu art. 239 din Codul de procedură civilă, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală și întemeiată. Instanța își întemeiază hotărârea numai pe circumstanțele constatate nemijlocit de instanță și pe probele cercetate în ședință de judecată.

În temeiul art. 240 alin. (1) din Codul de procedură civilă, la deliberarea hotărârii, instanța judecătorească apreciază probele, determină circumstanțele care au importanță pentru soluționarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părți, legea aplicabilă soluționării cauzei și admisibilitatea acțiunii.

Reieșind din prevederile normei legale sus-citate, instanței de judecată îi revine rolul să stabilească definitiv circumstanțele care au importanță pentru soluționarea justă a cauzei și obiectul probațiunii pentru a se convinge de veridicitatea lor.

Conform art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, garantează dreptul justițiabilului la o hotărâre motivată sub aspectul instituirii obligației instanțelor de judecată de a-și argumenta hotărârile adoptate din perspectiva unei analize ample a circumstanțelor cauzei. Îndatorirea de a motiva coerent și unitar hotărârea sub aspectul tuturor cererilor, fără a exista contradicții între motivare și dispozitiv, constituie o garanție pentru justițiabili.

În procesul examinării cauzei s-a constatat cu certitudine faptul că, din căsătoria între Igor Paladi și Alexandra Paladi, ultimii au un copil minor *****, născut la ***** (f.d. 8).

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 10 iulie 2020, s-a desfăcut căsătoria încheiată între Igor Paladi și Alexandra Paladi (Lupu); s-a determinat domiciliul copilului minor *****, împreună cu reclamanta Alexandra Paladi; s-a încasat de la Igor Paladi în beneficiul reclamantei Alexandra Paladi pensia pentru întreținerea copilului minor *****, în cuantum fix de 2 000 lei lunar, începând cu data adresării în judecată – 29 mai 2020 și până la atingerea majoratului de către copil (f.d. 62).

De asemenea, în ședința de judecată, s-a stabilit că, copilul minor ***** locuiește împreună cu mama Alexandra Paladi.

Conform caracteristicii psihopedagogică a elevului ***** din clasa a I-a „A” eliberată de IPLT „Principesa Natalia Dadiani”, mama Alexandra Paladi este unica persoană care se ocupă de educația copilului său, ține strâns legătura cu colectivul de părinți al clasei, asigurându-i necesarul de haine, rechizite și tot ce are nevoie. Din cele observate, tatăl copilului nu se implică în educația băiatului și nu demonstrează interes nici moral, nici financiar. Mama a fost prezentă la toate ședințele cu părinții și este persoana care se implică activ în viața clasei (f.d. 32-33).

Potrivit copiei ordinului de încasare a numerarului din 05 februarie 2025, se atestă faptul că, pârâtul Igor Paladi a transferat reclamantei Alexandra Paladi restanța la plata pensiei alimentare în mărime de 36 000 lei (f.d. 61).

Instanța de judecată reține că, reclamanta Alexandra Paladi a invocat drept temei de decădere a lui Igor Paladi din drepturile părintești în privința copilului minor *****, eschivarea de la exercitarea obligațiilor părintești, inclusiv de la plata pensiei de întreținere, adică temeiurile prevăzute de art. 67 lit. a) din Codul familiei.

Din prevederile art. 2 alin. (3) din Codul familiei rezultă că, relațiile familiale sânt reglementate în conformitate cu următoarele principii: monogamie, căsătorie liber consimțită între bărbat și femeie, egalitate în drepturi a soților în familie, sprijin reciproc moral și material, fidelitate conjugală, prioritate a educației copilului în familie, manifestare a grijii pentru întreținerea, educația și apărarea drepturilor și intereselor membrilor minori și ale celor inapți de muncă ai familiei, soluționare, pe cale amiabilă, a tuturor problemelor vieții familiale, inadmisibilitate a amestecului deliberat în relațiile familiale, liber acces la apărarea, pe cale judecătorească, a drepturilor ți intereselor legitime ale membrilor familiei.

Conform art. 51 alin. (2) și (3) din Codul familiei, fiecare copil are dreptul să locuiască în familie, să-și cunoască părinții, să beneficieze de grija lor, să coabiteze cu ei, cu excepția cazurilor când aceasta contravine intereselor copilului. Copilul are dreptul la educație din partea părinților, la dezvoltarea capacităților intelectuale, la libertatea gândirii și conștiinței, la apărarea demnității și onoarei. La fel și art. 53 alin. (1) din Codul familiei prevede că, copilului i se garantează apărarea drepturilor și intereselor sale legitime.

În temeiul art. 52 alin. (1) din Codul familiei, copilul are dreptul să comunice cu ambii părinți, cu bunei, frații, surorile și cu celelalte rude. Desfacerea căsătoriei părinților, nulitatea ei sau traiul separat al acestora nu afectează drepturile copilului. În cazul când părinții au domiciliul separat, copilul are dreptul să comunice cu fiecare dintre ei.

Potrivit prevederilor art. 58 alin. (1) din Codul familiei, părinții au drepturi și obligații egale față de copii, indiferent de faptul dacă copiii sânt născuți în căsătorie sau în afara ei, dacă locuiesc împreună cu părinții sau separat.

Conform art. 64 alin. (1) și (2) din Codul familiei, părintele care locuiește împreună cu copilul nu are dreptul să împiedice contactul dintre copil și celălalt părinte care locuiește separat, cu excepția cazurilor când comportamentul acestuia din urmă este în

detrimentul intereselor copilului sau prezintă pericol pentru starea lui fizică și psihică. Părinții au dreptul să încheie un acord privind exercitarea drepturilor părintești de către părintele care locuiește separat de copil. Litigiile apărute se soluționează de către autoritatea tutelară teritorială, care stabilește un program de întrevederi, iar decizia acesteia poate fi atacată în instanța judecătorească, care va emite hotărârea respectivă.

În acord cu art. 67 din Codul familiei rezultă că, părinții pot fi decăzuți din drepturile părintești dacă: a) se eschivează de la exercitarea obligațiilor părintești, inclusiv de la plata pensiei de întreținere; b) refuză să ia copilul din maternitate sau dintr-o altă instituție curativă, educativă, dintr-o instituție de asistență socială sau alta similară; c) fac abuz de drepturile părintești; d) se comportă cu cruzime față de copil, aplicând violența fizică sau psihică, atentează la inviolabilitatea sexuală a copilului; e) prin comportare amorală, influențează negativ asupra copilului; f) suferă de alcoolism cronic sau de narcomanie; g) au săvârșit infracțiuni premeditate contra vieții și sănătății copiilor sau a soțului; precum și h) în alte cazuri când aceasta o cer interesele copilului.

Din conținutul normei de drept enunțate rezultă că, decăderea din drepturile părintești este o sancțiune, care poate fi aplicată față de părinții, care din culpă gravă nu-și îndeplinesc obligațiunile față de copil, inclusiv, se eschivează de la plata pensiei de întreținere sau fac abuz de drepturile părintești.

Pentru decăderea din drepturile părintești pe motivul eschivării de la exercitarea obligațiilor părintești, este necesară existența unor probe pertinente care ar demonstra cu certitudine că părintele se eschivează cu rea-credință, inclusiv cu viclenie, de la îndeplinirea acestora.

Este notabil și faptul că, decăderea din drepturile părintești este cea mai gravă sancțiune din dreptul familiei ce se poate aplica unui părinte pentru greșeli de o gravitate deosebită în exercitarea drepturilor sau îndeplinirea îndatoririlor părintești cu privire la persoana copilului minor.

Eschivarea de la exercitarea obligațiilor părintești include acțiunile sau inacțiunile sistematice ale părinților care pun în pericol sănătatea fizică și psihică a copilului, dezvoltarea lui morală, asigurarea condițiilor de trai și materiale, primejduiesc învățătura și instruirea copilului.

La caz, instanța de judecată reține că, reclamanta Alexandra Paladi nu a justificat prin probe, așa cum instituie art. 118 și 122 din Codul de procedură civilă, precum că, Igor Paladi se eschivează cu *rea-intenție* de la exercitarea obligațiunilor părintești și de plata pensiei de întreține, or, din conținutul înscrisurilor prezentate nu se reține circumstanțe excepționale sau un comportament nedemn al pârâtului față de copilul minori *****, care ar putea servi drept temei pentru decăderea lui Igor Paladi din drepturile părintești.

Reieșind din redacția textelor de lege, reclamanta urma să probeze în procesul examinării cauzei prin probe admisibile, pertinente și concludente, existența temeiurilor de fapt care justifică decăderea pârâtului din drepturile părintești.

Or, reclamanta Alexandra Paladi în ședința de judecată a declarat că, nu a pus în executare titlul executoriu cu privire la încasarea pensei de întreținere de la pârâtul Igor

Paladi, motivând că, nu avea nevoie de banii lui și dorea să fie lăsată în pace de către pârât.

În condițiile în care reclamanta nu s-a adresat la executorul judecătoresc pentru a pune în executare titlul executoriu cu privire la încasarea pensiei de întreținere a copilului minor, există o bănuială mai mult decât rezonabilă că, pârâtul nu-i încalcă dreptul la întreținere al copilului *****, căci dacă s-ar fi încălcat acest drept, logic și firesc ar fi fost ca reclamanta să se adreseze către executorul judecătoresc cu o cerere în acest sens.

Mai mult ca atât că, însăși reclamanta în cadrul ședinței de judecată a relatat că pârâtul achita pensia de întreținere doar că nu în cuantumul stabilit prin hotărâre, ci când dorea el, fapt ce atestă că, acesta nu se eschiva de la plata pensiei de întreținere, ci o achita atunci când avea posibilitatea, atât timp cât titlu executoriu nu era pus în executare.

Deci, s-a constatat că, reclamanta Alexandra Paladi nu a prezentat instanței de judecată nici o probă prin care ar fi confirmat faptul că, există circumstanțe de fapt care justifică aplicarea art. 67 lit. a) din Codul familiei, ca temei de decădere a pârâtului Igor Paladi din drepturile părintești asupra copilului minor *****.

Astfel, la caz, nu a fost stabilită eschivarea pârâtului de la exercitarea obligațiilor părintești, inclusiv de la pensia de întreținere.

Prin urmare, alegațiile reclamantei Alexandra Paladi sunt insuficiente pentru a reține intenția pârâtului de eschivare de la exercitarea obligațiilor părintești, inclusiv de la plata pensiei de întreținere. În acest sens, se vor reține și concluziile Curții Constituționale expuse în hotărârea din 06 iunie 2017, în care a menționat că, în jurisprudența sa, CtEDO a statuat că, măsurile ce implică decăderea din drepturile părintești ar trebui să fie aplicate numai în circumstanțe excepționale și pot fi justificate doar dacă sunt motivate de o cerință imperativă, care se referă la interesele copilului. Pentru identificarea interesului superior al copiilor într-un caz particular, trebuie să se țină cont de două aspecte, în primul rând este în interesul suprem al copilului ca legăturile sale cu familia să fie păstrate, cu excepția cazurilor în care familia s-a dovedit a fi extrem de nepotrivită și în al doilea rând este în interesul superior al copilului ca acesta să se dezvolte într-un mediu sigur și liniștit.

În acest context, instanța de judecată consideră că, argumentele invocate de reclamantă, precum că, pârâtul se eschivează de la exercitarea obligațiilor părintești, inclusiv de la plata pensiei de întreținere de întreținere a copilului minor, nu pot servi drept temei pentru decăderea din drepturile părintești ale acestuia, or, legislația consacră ca valoare primordială, interesul copilului, iar potrivit legislației în vigoare, interesul superior al copilului este dreptul de a avea pe ambii părinți, de a comunica cu ambii părinți și de a beneficia de grija ambilor.

În accepțiunea instanței, chiar dacă atitudinea și comportamentul pârâtului, în calitate de părinte, în raport cu copilul său minor, nu reprezintă relațiile model dintre tată și copil, cu toate acestea, neexercitarea corespunzătoare a drepturilor părintești trebuie să fie urmată de o anumită gravitate pentru a atrage sancțiunea decăderii din drepturile părintești. Așadar, sancțiunea decăderii din drepturile părintești poate fi aplicată față de părinții care, din culpă gravă, nu-și îndeplinesc obligațiunile față de copii sau fac abuz de drepturile părintești.

La caz, nu au fost prezentate probe care să condiționeze necesitatea decăderii pârâtului din drepturile părintești, iar motivul invocat de reclamantă despre eschivarea pârâtului Igor Paladi de la participarea la educația și întreținerea copilului minor, nu este unul suficient, deoarece părintele nu va fi exonerat de aceste obligații, chiar și în cazul decăderii din drepturile părintești.

Mai mult, este de relatat că, în cadrul ședinței de judecată, reprezentantul pârâtului, avocatul Oxana Ivanov a menționat că, tatăl copilului Igor Paladi își îndeplinește obligațiile de părinte, însă Paladi Alexandra încearcă să îl împiedice, or, deși a fost întocmit un grafic de întrevederi între copil și tată, acest grafic se încalcă de către mamă, fiind solicitată pentru aceasta și intervenția poliției.

Totodată, faptul că mama își manifestă interesul și grija față de copil, circumstanțe rezultate inclusiv din caracteristica psihopedagogică a elevului ***** din clasa a I-a „A" eliberată de IPLT „Principesa Natalia Dadiani", aceasta nu denotă că neexercitarea corespunzătoare a drepturilor părintești are acea gravitate, pentru a atrage sancțiunea decăderii.

Prin urmare, într-o asemenea situație e și firesc ca părintele cu care locuiește copilul să fie antrenat mai activ în viața socială a copilului. Locuirea minorului cu unul dintre părinți, nu trebuie să echivaleze cu decăderea celuilalt părinte din drepturile părintești, în cazul apariției unor circumstanțe în exercitarea egală a obligațiunilor părintești, ci trebuie să existe un just echilibru în exercitarea puterii părintești asupra copiilor, deoarece este în interesul copiilor ca aceștia să poată în mod real și efectiv să aibă legături personale cu celălalt părinte.

La caz, instanța menționează că, în jurisprudența sa, Curtea Europeană a menționat că, măsurile ce implică decăderea din drepturile părintești ar trebui să fie aplicate numai în circumstanțe excepționale și pot fi justificate doar dacă sunt motivate de o cerință imperativă care se referă la interesele copilului. Pentru identificarea interesului superior al copiilor într-un caz particular, trebuie să se țină cont de două aspecte: în primul rând, este în interesul suprem al copilului ca legăturile sale cu familia să fie păstrate, cu excepția cazurilor în care familia s-a dovedit a fi extrem de nepotrivită; și în al doilea rând, este în interesul superior al copilului ca acesta să se dezvolte într-un mediu sigur și liniștit.

Prezintă importanță în speță, și dispozițiile art. 7, 9 și 10 ale Convenției internaționale cu privire la drepturile copilului care reglementează că, copilul are dreptul de a-și cunoaște părinții și de a fi crescut de aceștea. Statele părți vor veghea ca niciun copil să nu fie separat de părinții săi împotriva voinței lor, cu excepția când această separare este necesară în interesul copilului, vor respecta dreptul copilului, separat de cei doi părinți ai săi sau de unul din ei de a întreține relații personale și contacte directe cu cei doi părinți ai săi, afară de cazul că acest lucru este contrar interesului superior al copilului.

De asemenea, se va reține că, art. 3 alin. (1) din Convenția ONU cu privire la drepturile copilului, prevede că, în toate deciziile care îi privesc pe copii, fie că sunt luate de instituții publice sau private de ocrotiri sociale, de către tribunale, autorități

administrative sau de organe legislative, interesele superioare ale copilului trebuie sa fie luate in considerare cu prioritate.

Așadar, în fiecare caz în parte sancțiunea decăderii din drepturile părintești trebuie să corespundă intereselor copilului minor, iar în speță, reclamanta subliniază atitudinea iresponsabilă a pârâtului față de exercitarea drepturilor părintești, dar nu scoate în evidență modul în care decăderea pârâtului din drepturile părintești va avea un impact benefic și ar corespunde intereselor superioare ale copilului minor.

Din considerentele menționate, instanța de judecată conchide că, temei de decădere din drepturi părintești a lui Igor Paladi nu este, or, reclamanta Alexandra Paladi nu a prezentat nici o probă care ar justifica decăderea din drepturile părintești, motiv din care acțiunea înaintată de Alexandra Paladi se respinge din lipsă de temei.

În partea ce ține de încasarea cheltuielilor de judecată, se reține prevederile art. 94 alin. (1) din Codul de procedură civilă care statuează că, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cererea părții care a avut câștig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acțiunea reclamantului a fost admisă parțial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporțional părții admise din pretenții, iar pârâtului - proporțional părții respinse din pretențiile reclamantului.

Pe cale de consecință, luând în considerare faptul că, acțiunea reclamantei a fost respinsă, instanța de judecată, prin prisma prevederilor art. 94 din Codul de procedură civilă, consideră necesar de a respinge și cerința reclamantei Alexandra Paladi cu privire la încasarea de la pârâtul Igor Paladi a cheltuielilor de judecată, or, la caz partea care a pierdut procesul este și partea a cărui cheltuieli de judecată se solicită a fi compensate.

În conformitate cu art. 236, 238-241 din Codul de procedură civilă, instanța de judecată,

h o t ă r ă ș t e :

Se respinge cererea de chemare în judecată depusă de Alexandra Paladi împotriva lui Igor Paladi, intervenient accesoriu Direcția pentru Protecția Drepturilor Copilului sectorul Buiucani, municipiul Chișinău cu privire la decăderea din drepturile părintești, ca fiind neîntemeiată.

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile, de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

Președintele ședinței,
judecătorul Mihaela Scripliuc